

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
279

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N.Δ. 5. Περί αναστολής της ισχύος διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου (Α.Ν. 44)1967). 1
- N.Δ. 6. Περί τροποποιήσεως του Κ.Ν. 5351)1932 «περί Αρχαιοτήτων». 2
- N.Δ. 7. Περί τροποποιήσεως των ισχυουσών διατάξεων περί εξεταστικής επιτροπής των υποψηφίων δικηγόρων. 3
- N.Δ. 8. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. Δ. 4546)66 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. 3217)1955» «περί αγοράς υπό του Δημοσίου εκτάσεων του Ο.Δ.Ε.Π.». 4
- N.Δ. 9. Περί ρυθμίσεως των μετά της Εθνικής Κτηματικής Τραπέζης της Ελλάδος και των Δήμων, κοινοτήτων, κλπ. συναφθέντων προπολεμικώς δανείων εις λίρας Αγγλίας. 5
- N.Δ. 10. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων των του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας, του Κώδικος Οργανισμού Φορολογικών Δικαστηρίων και άλλων των διατάξεων. 6
- N.Δ. 11. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Α. Ν. 165)1967 «περί τροποποιήσεως του Ν. Δ. 19 Απριλίου 1924 «περί συστάσεως Επιτροπών Δημοσίας Ασφαλείας». 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 5

Περί αναστολής της ισχύος διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου (Α.Ν. 44)1967).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασίσταμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Αναστέλλεται επί εν έτος από της έναρξεως εφαρμογής (16 Σεπτεμβρίου 1968) του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (Α.Ν. 44)1967) α) ή ισχύς του έδαφ. 1 του άρθρου 51 του Εισαγωγικού Νόμου του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, δι' ου προβλέπεται ή κατάργησις των διατάξεων νόμων περί της προσωπικής κρατήσεως ως μέσου αναγκαστικής εκτελέσεως προς ικανοποίησιν χρηματικών απαιτήσεων και β) ή εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 737 του Κώδικος Πολιτικής Δικο-

νομίας επί της κατ' άρθρον 750 παρ. 1 τούτου προσημειώσεως υποθήκης.

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 26 Νοεμβρίου 1968

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

N. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Έδωκερήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 26 Νοεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 6

Περί τροποποιήσεως του Κ. Ν. 5351)1932 «περί Αρχαιοτήτων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσταμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Η διάταξις της περιπτώσεως 2 του πρώτου έδαφίου του άρθρου 50 του Κ.Ν. 5351)1932 «περί Αρχαιοτήτων», άντικαθίσταται ως άκολουθώς:

«2) Η πλησίον αρχαίου επιχείρησις έργου δυναμένου να δλάψη, αυτά άμέσως ή έμμέσως, προκειμένου όμως περί πάσης φύσεως έγκυκταστάσεων προβλεπομένων υπό διοικητικών πράξεων εκδιδομένων κατ' άρθρον 3 παραγρ. 2 του Ν. Δ)τος 2687)53 «περί επενδύσεως και προστασίας κεφαλαίων έξωτερικού» ή κατά τὰ άρθρα 1 παραγρ. 3 και 4 παράγρ. 1 του Ν. 4171)61» περί λήψεως γενικών μέτρων διά την ύποδοχή-

θυσιν της ανάπτυξεως της οικονομίας της Χώρας», επιχειρουμένων δε πλησίον αρχαίων ή του περιβάλλοντος αυτών και δυναμένων να θλάψωσιν αυτά άμέσως ή έμμέσως, ή κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου ως ούτος τροποποιηθείς ισχύει, άπαιτούμένη άδεια χορηγείται υπό του Πρωθυπουργού ως Υπουργού της Προεδρίας της Κυβερνήσεως και υπό του Υπουργού Συντονισμού, μετά γνώμην του Αρχαιολογικού Συμβουλίου εκδιδόμενην εντός δέκα πέντε (15) ήμερών από της εως την Διεύθυνσιν Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβερνήσεως υποβολής της σχετικής αίτησεως. Παρερχομένης άπράκτου της προθεσμίας ταύτης ο Πρωθυπουργός ως Υπουργός της Προεδρίας της Κυβερνήσεως και ο Υπουργός του Συντονισμού αποφασίζουν περί χορηγήσεως ή μη της άδειας και άνευ της γνώμης του Αρχαιολογικού Συμβουλίου.

Άρθρον 2.

Αιτήσεις έμπίπτουσai εις τας διατάξεις του προηγούμενου άρθρου του παρόντος Ν. Δ)τος και άπορριφθείσαι επανεισάγονται εις το Αρχαιολογικόν Συμβούλιον μερίμνη της Υπηρεσίας ή του έχοντος έννομον πρὸς τούτο συμφέρον εντός 10 ήμερών από της δημοσιεύσεως του παρόντος Ν. Δ)τος, ούτινος ή ισχύς κατὰ τὰ λοιπά αρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α΄

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β΄

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Εδωορήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 7

Περί τροποποιήσεως των ισχυουσών διατάξεων περί εξεταστικής επιτροπής των υποψηφίων δικηγόρων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Η κατὰ τὸ άρθρον 15 του Ν.Δ. 3026)1954 «περί του Κώδικος των Δικηγόρων» ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως Εξεταστική Επιτροπή των υποψηφίων δικηγόρων άπαρτίζεται:

α) Έξ ενός Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου, άναπληρουμένου υπό Αρεοπαγίτου, ως Προέδρου, όριζομένων υπό του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

β) Έκ δύο Καθηγητῶν νομικῶν μαθημάτων των Νομικῶν Σχολῶν των Πανεπιστημίων του Κράτους όριζομένων υπό του Υπουργού Δικαιοσύνης μετά πρότασιν της οικείας Σχολής, άναπληρουμένων υπό έτέρων Καθηγητῶν, όριζομένων κατὰ τον αὐτὸν τρόπον.

γ) Έξ ενός Νομικού Συμβούλου του Κράτους, όριζομένου δι' άποφάσεως του Υπουργού της Δικαιοσύνης, άναπληρουμένου παρ' έτέρου, όριζομένου διὰ της αὐτῆς άποφάσεως, και

δ) Έξ ενός δικηγόρου όριζομένου υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνῶν, άναπληρουμένου παρ' έτέρου όριζομένου κατὰ τον αὐτὸν τρόπον.

Έργα Γραμματέως παρὰ τῇ Επιτροπῇ εκτελεῖ εις των υπαλλήλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή ο Γραμματεὺς του Αρείου Πάγου ή της Εισαγγελίας αὐτοῦ, όριζόμενος υπό του Υπουργού της Δικαιοσύνης μετά του άναπληρωτοῦ του.

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος αρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α΄

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β΄

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Εδωορήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 8

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. Δ. 4546) 1966 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. 3217)1955 «περί άγοράς υπό του Δημοσίου εκτάσεως» του Ο.Δ.Ε.Π.».:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Τὸ πρῶτον εἰσάφιοι της παραγρ. 7 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4546)66 αντικαθίσταται, άφ' ής ίσχυσεν, ως ακολουθῶς:

Τὰ χρέη, περί ὧν αἱ παράγραφοι 4, 5 και 6 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4546)66 ως και τὰ τοιαῦτα εκ παραχωρήσεων και χορηγηθέντων δανείων, βάσει των διατάξεων του Β.Δ. 692) 1961 «περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4176) 1961 των άναφερομένων εις στέγασιν παραπηγματούχων κλπ.» ή προσκυρώσεων προσφυγικῶν άκινήτων, έξοφλοῦνται ἐφ' εξῆς δι' ίσων μέχρι τεσσαράκοντα (40) ατόκων ληξιπροθέσμων έξαμηνιαίων δόσεων, έξαιρέσει των χρεῶν εκ παραχωρήσεων άκινήτων περί ὧν τὸ εἰσάφιοι β' της παραγράφου 2 του άρθρου 23 του υπ' αριθ. 330)1960 Β.Δ. και τὸ άρθρον 84 του αὐτοῦ Βασ. Δ)τος.

Άρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις της παραγράφου II του άρθρου τετάρτου του Ν. Δ)τος 4176)1961 «περί κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της υπ' αριθ. 111)1960 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου «περί στεγάσεως παραπηγματούχων κλπ.» ως αὐται έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν διὰ του άρθρου 5 Ν. Δ. 4546)66 έχουσιν εφαρμογήν και διὰ τὰ οικόπεδα του Συναισθημοῦ Νέας Καλλιπόλεως Πειραιῶς, τὰ έμπίπτοντα ἐπὶ της εκτάσεως ήτις παρεχωρήθη εις τὸ Υπουργεῖον Κοιν. Προνοίας, δυνάμει του Νόμου 3148)1924 «περί παραχωρήσεως γηπέδων του Δημοσίου ἐπὶ της Πειραικῆς Χερσονήσου πρὸς εγκατάστασιν συναισθημοῦ προσφύ-

γων» ἐφ' ὅσον οἱ σημερινοὶ κάτοχοι τούτων κέντηται τίτλους ιδιοκτησίας αὐτῶν καὶ τῶν δικαιωπαρόχων τῶν ἀναγομένων εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου τούτου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 9

Περὶ ρυθμίσεως τῶν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Δήμων, κοινοτήτων, κλπ. συναφθέντων προπολεμικῶς δανείων εἰς λίρας Ἀγγλίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαντες διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπαιτήσεις τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (ΕΚΤΕ) ἐκ δανείων, συναφθέντων προπολεμικῶς εἰς λίρας Ἀγγλίας μετὰ δήμων, κοινοτήτων ἢ συνδέσμων αὐτῶν καὶ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, θεωροῦνται παραγεγραμμένοι, καὶ ὁ μέρος ἀναφέρονται εἰς πιστὰ δανείων ἀναληφθέντα μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1940.

2. Τὸ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3393)1955 «περὶ ρυθμίσεως ὁμολογιακοῦ χρέους εἰς λίρας Ἀγγλίας τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» ὀφειλόμενον πρὸς τὴν ΕΚΤΕ ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ συνδέσμων αὐτῶν κεφάλαιον ἐκ δανείων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὡς ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διὰ ταύτης παραγεγραμμένων ποσῶν, περιορίζεται κατὰ 50 ο/ο, ἀποσβέννυμένων τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1968 ἀπαιτήσεων τῆς Τραπεζῆς ἐκ τόκων συμβατικῶν καὶ ὑπερμερίας, τὸ δὲ οὕτως διαμορφούμενον κεφάλαιον ἐκ δανείου θὰ ἐξυπηρετῆται μὲ ἐπιτόκιον 3ο/ο ἐτησίως καὶ εἰς ἐξήκοντα (60) ἐτησίαις τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις, τῆς πρώτης καταδελιτέας τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1970 καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἡμερομηνίαν τῶν ἐπομένων ἐτῶν.

3. Ὁ τόκος ὑπερμερίας τῶν δανείων τούτων ὀρίζεται εἰς 4ο/ο ἐτησίως ὀφειλόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου καταβολῆς ἐκάστης ἐτησίαις δόσεως καὶ ἀνευ ἄλλης ὀχλήσεως μέχρις ἐξοφλήσεως. Αἱ ἐπὶ τῇ δάσει τῆς ρυθμίσεως τοῦ Ν. Δ. 3393)1955 γενόμεναι μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1968 καταβολαὶ ἄγονται εἰς πίστωσιν τῆς δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διαμορφουμένης ὀφειλῆς.

4. Ὅπου διὰ τοῦ ἀρχικοῦ δανειακοῦ συμβολαίου συνεφωνήθη ἡ ἐγγραφή ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς ΕΚΤΕ, καθορίζεται ὑπ' αὐτῆς διὰ μονομεροῦς συμβολαιογραφικῆς πράξεως, σημειουμένης ἀτελῶς εἰς τὸ περιθώριον τοῦ οἰκείου βιβλίου ὑποθηκῶν, ἡ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος διαμορφουμένη ἀπαιτήσις ταύτης δι' ἓνα ἕκαστον τῶν ὡς ἄνω ὀφειλετῶν τῆς.

5. Ἡ προκύπτουσα διαφορά μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ βιβλία τῆς ΕΚΤΕ ὀφειλομένων κεφαλαίων καὶ τόκων ἐκ τῶν ὡς ἄνω δανείων καὶ τῆς διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐκ νέου ρυθμίσεως αὐτῶν θεωρεῖται ζημία τῆς Τραπεζῆς.

6. Τὸ κατὰ τὰ βιβλία τῆς ΕΚΤΕ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον λογαριασμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «διαφορά ἐκ τῆς ρυθμίσεως τῶν εἰς λίρας Ἀγγλίας κτηματικῶν ὁμολογιῶν», περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 12 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 3393)1955, ἀποσβεσθήσεται ἐντὸς ἐξήκοντα (60) ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐτους 1969 δι' ἴσων ἐτησίων δόσεων, τροποποιουμένης κατὰ τοῦτο τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου.

Ἄρθρον 2.

Ἐν ἐπιφυλάξει τῆς περὶ παραγραφῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ἡ καταβολὴ ἐξοφλήσεως τῶν ὑπὸ τῆς ΕΚΤΕ πρὸς τὴν τέως Διοίκησιν Πρωτεύουσας χορηγηθέντων προπολεμικῶς δανείων εἰς λίρας Ἀγγλίας ἐκρύνει τὸ διὰ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν. 1475)1958 συσταθὲν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁργανισμὸς Ἀποχρετώσεως τῆς περιοχῆς Πρωτεύουσας».

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δύνανται: νὰ ἐπεκταθοῦν διὰ Β. Δ) τος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ καὶ ἐπὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὀφειλετῶν ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας.

2. Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ρυθμίζουσα ἄλλως ἢ ὡς ἐν τῷ παρόντι ὀρίζεται καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(6)

— ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 10 —

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰς τὰς διατάξεις τῆς καίμενης νομοθεσίας χρησιμοποιούμενοι ὅροι «Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον», «Πρωτοβάθμιος Φορολογικὸς Δικαστής», «Δευτεροβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον», «Δευτεροβάθμιος Φορολογικὸς Δικαστής», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀντιστοίχων ὄρων:

- Φορολογικὸν Πρωτοδικεῖον
- Πρωτοδικὴς Φορολογικῶν Δικαστηρίων
- Φορολογικὸν Ἐφετεῖον
- Ἐφέτης Φορολογικῶν Δικαστηρίων

***Άρθρον 2.**

Τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

***Άρθρον 28.**

Περιπτώσεις Ὁμοδικίας — Συναφείας.

«1. Δύναται ν' ἀσκηθῇ κοινὴ προσφυγὴ καὶ περαιτέρω κοινὰ ἑνδίκια μέσα:

α) ὑπὸ τῶν ὁμοδικῶν κατὰ τῆς κατ' αὐτῶν ἐκδοθείσης πράξεως.

β) κατὰ πράξεων συναφῶν, ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἢ καθ' ὧν ἐξεδόθησαν αὗται.

2. Συντρέχει περίπτωσις ὁμοδικίας ἰδίᾳ: α) ἐπὶ πράξεως ἐκδοθείσης εἰς θάρος πλειόνων, εὐθυνομένων εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιβληθείσης ὑποχρεώσεως εἴτε εἰς ὁλόκληρον εἴτε κατὰ τὸν λόγον τῆς μερίδος ἐκάστου καὶ β) ἐπὶ κληρονομῶν τοῦ ὑποχρέου καὶ ἐάν, κατ' ἐπιμερισμὸν τῆς ὑποχρεώσεώς του, ἐξεδόθησαν πράξεις εἰς θάρος ἐκάστου τῶν κληρονομῶν κατὰ λόγον τῆς μερίδος αὐτοῦ.

3. Συντρέχει περίπτωσις συναφείας ἰδίᾳ: α) Ἐπὶ πράξεων ἀφορωσῶν τὰς φορολογίας εἰσοδήματος, κύκλου ἐργασιῶν, τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἄρθρ. 5 Α.Ν. 843) 1948, στρεφομένων κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὑποχρέου καὶ ἀναφερομένων εἰς τὴν αὐτὴν διαχειριστικὴν περίοδον. β) Ἐπὶ πράξεων Φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων στρεφομένων κατὰ τῶν δυνάμει τῆς αὐτῆς πράξεως μετεβιβάσεως, ἀγορασῶν καὶ πωλητῶν. γ) Ἐπὶ πράξεων φορολογίας κληρονομῶν, στρεφομένων κατὰ τῶν συγκληρονομῶν τῆς αὐτῆς κληρονομίας.

4. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω, λόγῳ ὁμοδικίας ἢ συναφείας κοινὴ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, ὅπερ εἶναι: ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς μείζονος ποσοῦ, φόρου ἢ τέλους, φορολογικῆς διαφορᾶς».

***Άρθρον 3.**

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

***Άρθρον 29.**

Συνεκδικασίς ἢ χωρισμός.

«1. Διὰ τὴν ἀσφαλεστέραν διάγνωσιν καὶ ταχυτέραν ἐκδίκασιν τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάσῃ τὴν συνεκδικασιν:

α) Πλειόνων προσφυγῶν κατὰ τῆς αὐτῆς πράξεως,

β) πλειόνων προσφυγῶν ὡς πρὸς τὰς ὁποίας συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῆς ὁμοδικίας ἢ συναφείας τοῦ προηγούμενου ἁρθρου,

γ) πλειόνων ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν συναπειρ. ἀσκήσεως κεχωρισμένων προσφυγῶν, ἐφ' ὧν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις ὁμοδικίας ἢ συναφείας τοῦ προηγούμενου ἁρθρου.

2. Τὸ Δικαστήριον ὡςδήποτε δύναται νὰ διατάσῃ τὸν χωρισμὸν τῆς ἐκδίκασεως ἐπὶ κοινῆς προσφυγῆς ἢ ἐνδίκου μέσου, διὰ πάντα διαδικαστικὸν ἢ οὐσιαστικὸν λόγον δικαιολογούντα τοῦτον».

***Άρθρον 4.**

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 42 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι.

«2. Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐμφανιζομένου ὡς πληρεξουσίου καὶ μὴ ἀποδεικνύοντος τὴ πληρεξουσιότητα δύναται ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, νὰ χορηγήτῃ ἐφ' ὅπασ βραχείαν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσωρινὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν δίχην. ὁρίζον σύντομον προθεσμίας διὰ τὴν νομιμοποίησίν του, ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑπτέρων. Ἐάν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας δὲν προταγῇ τὸ πληρεξούσιον τὸ δικαστήριον, διὰ τῆς ἐκδιδόμενης ἀποφάσεως, κηρύττει ἀκύρους τὰς ἐπιτραπέζιας ὡς ἄνω πράξεις, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἁρθρου 48 κατὰ περίπτωσιν».

***Άρθρον 5.**

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 50 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου, χορηγουμέ ης ἐπ' ἀκροατηρίου, δύναται νὰ κατατίθενται ταῦτα ἐντὸς διημέρου ἀπὸ τῆς συζητήσεως».

***Άρθρον 6.**

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 51 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. Τὰ φορολογικὰ δικαστήρια εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται νὰ ἐκδίδωσι προδικαστικὰς ἀποφάσεις, εἰδικῶς αἰτιολογούντα τὴν ἀνάγκην ἐκδόσεως αὐτῶν».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 51 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καταργεῖται.

***Άρθρον 7.**

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 82 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ἡ πέραν τοῦ διμήνου ἀδικαιολόγητος καθυστέρησις τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸ Δικαστήριον, πλήρους τοῦ φακέλλου τῆς υποθέσεως, συνιστᾷ ἴδιον πειθαρχικὸν παράπτωμα τῶν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων ὀργάνων. Πᾶσα περίπτωσις παραλείψεως ἢ καθυστέρησεως πέραν τοῦ διμήνου τῆς ἀποστολῆς ὡς ἄνω τοῦ φακέλλου ἀναγγέλλεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Προϊσταμένην Διοικητικὴν Ἀρχήν».

***Άρθρον 8.**

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 84 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἡ κατάθεσις τοῦ δικογράφου γίνεται τοῦλάχιστον δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης πρώτης δικασίμου».

***Άρθρον 9.**

Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθρου 85 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐπὶ ὑποθέσεων ἀρμοδιότητος πολυμελῶν δικαστηρίων, ὁ πρόεδρος διορίζει εἰσηγητὴν φορολογικὸν δικαστὴν, δυνάμενος νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν καὶ προσωρικῶς δι' ἑτέρου, ἐν περιπτώσει κωλύματος τούτου. Τὸν εἰσηγητὴν δικαστὴν ἐπὶ δικαστηρίου διηρημένου εἰς τμήματα ὁρίζει ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος».

***Άρθρον 10.**

Μετὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας προστίθεται νέον ἄρθρον 85α ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

***Άρθρον 85α.**

Προπαρασκευὴ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

«1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρισθεὶς εἰσηγητὴς δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων: α) νὰ καλῇ ἐγγράφως τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους τῶν πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων ἢ πληροφοριῶν, β) νὰ ἀλληλογραφῇ διὰ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ ζητῇ παρὰ πάσης Δημοσίας, Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς καὶ παρὰ παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου πληροφορίας καὶ στοιχεῖα χρησιμεύοντα διὰ τὴν πληρεστέραν διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ γ) νὰ ὑποδεικνύῃ τοῖς διαδίκους, τὴν παρ' αὐτῶν προσαγωγὴν ἐλλειπόντων ἐγγράφων καὶ ἄλλων στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὰς τυπικὰς καὶ οὐσιαστικὰς ἐλλείψεις τῆς προσφυγῆς καὶ τὰς παραλείψεις τῆς ἐκθέσεως ἐλέγχου.

2. Ὁ εἰσηγητὴς τάσων προθεσμίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν παρ. 1 ὁριζομένων ἐν ἀρνήσει ἢ ἐν ἀδικαιολογητῳ καθυστερήσει παροχῆς τῶν ζητούμενων ἐξηγήσεων, πληροφοριῶν, ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ὑπευθύνους τὰς ἐν παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 44 κυρώσεις ἢ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐν παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 44 ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου ἐν συμβουλίῳ, πρὸς παραπομπὴν τοῦ ὑπευθύνου φορολογικοῦ ὀργάνου εἰς τὴν διοίκησιν διὰ τὴν ἔγερσιν πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Ἡ ἐπιβάλλουσα τὰς κυρώσεις πράξις τοῦ εἰσηγητοῦ ὑπόκειται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, παρ' ὃ ἐκκρεμαί ἡ φορολογικὴ διαφορά, ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως.

4. 'Επὶ δικαστηρίου μονομελοῦς συνθέσεως τὰ δικαιώματα τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 ἀσκεῖ ὁ ὀρισθεὶς πρὸς ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων φορολογικῶς δικαστῆς, ἡ δὲ προσφυγὴ κατὰ τῶν πράξεων τῶν ἐπιβαλλουσῶν κυρώσεις, ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς φορολογικοῦ πρωτοδικείου.

5. 'Η ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 11.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. 'Η κλήσις πρὸς συζήτησιν ἐπιδίδεται πρὸς τὸν προσφεύγοντα ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν ἀρχήν, ἥτις ἐξέδωκε τὴν πράξιν εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως».

Ἄρθρον 12.

'Η παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 126 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. 'Η ἀπόδειξις διατάσσεται ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν διὰ τῆς ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 13.

'Η παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 165 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ὡς αὕτη ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν πρωτοδικείων ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς ἀνευ τῶν παρορματουμένων προσθέτων φόρων καὶ προσαυξήσεων ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας (5.000) δραχμῶν.

'Ὡς «διαφορὰ» παρέχουσα τὸ δικαίωμα πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως λογίζεται διὰ μὲν τὴν διὰ δίκον Ἀρχὴν τὸ προκύπτον ποσὸν μετὰ τῆς διοικητικῆς πράξεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, διὰ δὲ τὸν καθ' οὗ ἡ πράξις, τὸ προκύπτον μετὰ τῆς δηλώσεως καὶ ἀποφάσεως. 'Επὶ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως ὡς «διαφορὰ» λογίζεται τὸ ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς καταλογισθὲν ποσόν. Μετὰ τῆς ὀριστικῆς θεωρεῖται συνεκκαλουμένη καὶ πᾶσα μὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις».

Ἄρθρον 14.

'Η παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 168 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«4. 'Ορισθεὶς τῆς δικασίμου, ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως ἐπιδίδεται ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας, εἰς τὸν ἕτερον τῶν δικαίων, καλούμενον ἅμα ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως. 'Η ἐπίδοσις γίνεται εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως».

Ἄρθρον 15.

'Η παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. 'Η κατάθεσις τοῦ δικαίου δύναται νὰ γίνῃ τοῦλάχιστον δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθεῖσης πρώτης δικασίμου, ἀντιπεφωνημένον δὲ ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐπιδίδεται, ἐπιμελεῖα τοῦ ὑποβαλλόντος τοὺς προσθέτους λόγους καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ δικαίου αὐτῶν, εἰς τὸν ἕτερον τῶν δικαίων».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Κώδικος Ὁργα. Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 5.

Ὁργανικαὶ θέσεις.

1. Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν φορολογικῶν δικαστῶν καθορίζονται κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειρὰν διαθεσίμως κατὰ τὴν ἑξῆς:

- α) Πρόεδροι φορολογικῶν ἐφεσίων ὁκτώ (8).
- β) Ἐφέται φορολογικῶν δικαστηρίων τεσσαράκοντα (40).
- γ) Πρόεδροι φορολογικῶν πρωτοδικείων τεσσαράκοντα (40).
- δ) Πρωτοδίκαι φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ πάρεδροι ἑκατὸν εἴκοσι (120).

2. Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις, τῶν δικαστῶν, τῶν Φορολογικῶν Ἐφεσίων καὶ πρωτοδικείων κατανέμονται ὡς ἀκόλουθος:

Ι. Φορολογικὰ Ἐφετεῖα.

α) Ἀθηνῶν: Τρεῖς (3) Πρόεδροι καὶ εἴκοσι ἑξ (26) Ἐφέται Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

β) Πειραιῶς: Εἷς (1) Πρόεδρος καὶ πέντε (5) Ἐφέται Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

γ) Πατρῶν: Εἷς (1) Πρόεδρος καὶ δύο (2) Ἐφέται Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

δ) Θεσσαλονίκης: Εἷς (1) Πρόεδρος καὶ ἑπτὰ (7) Ἐφέται Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

ε) Κομοτηνῆς καὶ Χανίων: Ἀνὰ εἷς (1) Πρόεδρος Φορολογικοῦ Ἐφετείου.

ΙΙ. Φορολογικὰ Πρωτοδικεῖα.

α) Ἀθηνῶν: Δώδεκα (12) Πρόεδροι καὶ ἐξήκοντα πέντε (65) Πρωτοδίκαι Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

β) Πειραιῶς: Τρεῖς (3) Πρόεδροι καὶ δώδεκα (12) Πρωτοδίκαι Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

γ) Θεσσαλονίκης: Τρεῖς (3) Πρόεδροι καὶ δέκα πέντε (15) Πρωτοδίκαι Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

δ) Πατρῶν: Εἷς (1) Πρόεδρος καὶ τέσσαρες (4) Πρωτοδίκαι Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

ε) Λαρίσης καὶ Ἡρακλείου: Ἀνὰ εἷς (1) Πρόεδρος καὶ τρεῖς (3) Πρωτοδίκαι Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

στ) Χαλκίδος, Λαμίας, Βόλου, Τριπόλεως, Ἰωαννίνων, Βεροίας, Καβάλας, Σερρών καὶ Μυτιλήνης, ἀνὰ εἷς (1) Πρόεδρος καὶ δύο (2) Πρωτοδίκαι Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

ζ) Ναυπλίου, Καλαμάτας, Λεβαδείας, Μεσολογγίου, Κερκύρας, Κομοτηνῆς, Ἀλεξανδρουπόλεως, Χανίων, Σύρου καὶ Ρόδου, ἀνὰ εἷς (1) Πρόεδρος Φορολογικοῦ Πρωτοδικείου.

3. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἀνακατανέμονται αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν φορολογικῶν δικαστῶν, κατ' ἔτος.

4. Εἰς τὰ φορολογικὰ δικαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα ὀρίζονται πλείονες πρόεδροι, προίσταται τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου ὁ ἐκ τούτων ἀρχαιότερος.

5. Τοῦ Φορολογικοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν δύναται νὰ προίσταται ἐφέτης φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀποσπώμενος ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις φορολογικοῦ ἐφετείου. Οὗτος ἀσκεῖ τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποσπάσεως ταύτης πάντα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 17.

'Η παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κώδικος Ὁργα. Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὡς αὕτη ἰσχύει ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Τὸ φορολογικὸν πρωτοδικεῖον δικάζει ὑπὸ μονομελῇ σύνθεσιν τὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητά αὐτοῦ ὑπαγομένους υποθέσεις:

- α) ὅσας εἰς τὸ καταλογιζόμενος φόρος, δασμός, τέλος ἢ ἕτερον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000), μὴ συνυπολογιζομένων τῶν παρορματουμένων προσθέτων ἢ προσαυξήσεων, β) ὅσας τὸ ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον ἢ ἄλλη χρηματικὴ κύρωση δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας (8.000), γ) ὅσας, ἐπὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὁ καταλογιζόμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000), μὴ συνυπολογιζομένων τῶν παρορματουμένων προσθέτων ἢ προσαυξήσεων. 'Η ἐκδίκασις τῶν υποθέσεων τούτων γίνεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Πρωτοδίκου φορολογικῶν δικαστηρίων».

Ἄρθρον 18.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος Ὁργα. Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Προκειμένου περὶ ἐκδίκασεως ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων, δι' ὧν προσδιορίζεται κύριος φόρος, δασμός, τέλος ἢ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν παρορματουμένων προσθέτων ἢ προσαυξήσεων, ἢ ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἢ ἄλλη χρηματικὴ κύρωση ποσῶ ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν τριακοσίων

χιλιάδων (300.000), απαιτείται ή σύμπραξις πέντε ἐφετῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου καὶ ἡ παρουσία γραμματέως».

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν δέον νὰ διακρίνωσιν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου τὸ ἐν τρίτον τοῦλάχιστον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων δικαστῶν».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων προστίθεται παράγραφος 6 ἔχουσα οὕτω:

«6. Ὁ Γενικὸς Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ παρ' αὐτῷ ἀντεπίτροπος ἀπολαμβάνουσι τοῦ δικαιώματος τῶν διακοπῶν ὁριζομένων διὰ κοινῆς πράξεώς των. Περὶ τῆς διακοπῆς ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζουσα τὸν χρόνον διαρκείας τῆς καὶ τὸν παραμένοντα ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἔδραν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου».

Ἄρθρον 20.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 26 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Αἱ ἀποφάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου προκαλοῦνται δι' εἰδικῶν ἐρωτημάτων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὧν τοῦτο ἀποφαίνεται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήψεως».

Ἄρθρον 21.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 38 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόσπασις τῶν φορολογικῶν δικαστῶν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀνάθεσις εἰς τούτους ὑπηρεσίας παρ' Ὑπουργείois ἢ ἄλλαις δημοσίαις ὑπηρεσίαις ὁργανισμῶν, ἰδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπόσπασις ἢ ἡ ἀνάθεσις ὑπηρεσίας ἐνεργεῖται πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς παρ' Ὑπουργείois λειτουργούσας νομοπαρασκευαστικὰς ἐπιτροπὰς.

Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ἀναθέσεως ὑπηρεσίας, οἱ φορολογικοὶ δικασταὶ ἀσκοῦν παραλλήλως καὶ τὰ κύρια καθήκοντά των».

Ἄρθρον 22.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 50 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«3. Εἰς φορολογικοὺς δικαστάς, ἔχοντας πενταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν καὶ ἐξαιρετικὴν εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐπίδοσιν, δύναται νὰ χορηγῇται ἐκπαιδευτικὴ ἀδεια διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, καθορίζουσιν καὶ τοὺς ὅρους ἐκπαιδεύσεως».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων, προστίθεται παράγραφος 4, ἔχουσα οὕτω:

«4. Κατὰ τὸ τελευταῖον πενθήμερον τοῦ Δικαστικοῦ ἔτους, μερίμνη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ συγκαλεῖται, ἀδικοῦς διὰ τὸ Δημόσιον, εἰς τὴν ἔδραν ἐνὸς τῶν Φορολογικῶν Ἐφετερίων συνέδριον ἀπάντων τῶν ὑπηρετούντων Φορολογικῶν Δικαστῶν κατὰ τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἐπιτελεσθέντος δικαστικοῦ ἔργου, ἐξετάζονται δι' ἀνακοινώσεων τῶν συνεδρίων τὰ ἀνακύπτοντα ζητήματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν φορολογικῶν νόμων, ἀναζητοῦνται ὁμοίμορφοι λύσεις ἐπὶ ἀμφισβητούμενων θεμάτων χάριν ἐνότητος τῆς νομολογίας καὶ υποβάλλονται εἰρηγῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν πρὸς νομοθετικὴν ρύθμισιν τούτων».

Ἄρθρον 23.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 90 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου διορίζεται προϊστάμενος τμήματος γραμματείας φορολογικῶν δικαστηρίων β' τάξεως ὁ κεκτημένος πτυχίον Νομικῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Πανεπιστημίου ἢ τῆς Παντείου Σχολῆς ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ πεν-

ταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν οἰαδήποτε θέσει κρατικῆς ὑπηρεσίας ἢ νομικῇ προσώπῳ δημοσίου δικαίου, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς δικηγορικῆς τοιαύτης, ἢ προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὑπογραμματοῦς α' τάξεως, ἐφ' ὅσον ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν καὶ ἀρίστην διαγωγὴν».

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 93 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων καταργεῖται καὶ αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 τούτου, ἀριθμοῦμεναι ὡς παράγραφοι 4 καὶ 5, ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι:

«4. Τὰς κανονικὰς ἀδείας μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν χορηγεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ δικαστηρίου.

5. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν δύναται νὰ καθιερούται καθ' ὑπερωρίαν ἐργασία τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 73 τοῦ Νόμου 1811)1951 καθοριζόμενα».

Ἄρθρον 25.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ ἔκτου τοῦ Ν. 4125)1960 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμφεσις τοῦ δικαστηρίου συμπληροῦται διὰ τῆς συμμετοχῆς φορολογικῶν δικαστῶν ἐτέρων φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ λειτουργῶν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Οἱ φορολογικοὶ δικασταὶ οἱ συμπληροῦντες τὴν σύμφεσιν ὁρίζονται μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ ἐρώτημα ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον κατὰ μῆνα Μάιον καὶ ἀφορᾷ δωδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου.

Ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἀποφαίνεται τὸ Συμβούλιον, τοῦλάχιστον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἡ δὲ ἀπόφασίς του δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Μέχρις ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἡ συμπλήρωσις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας διὰ τοὺς Ἐφέτας Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἢ τῶν Προέδρων τῶν Φορολογικῶν Ἐφετερίων διὰ τοὺς Πρωτοδικὰς τῶν φορολογικῶν πρωτοδικείων τῆς ἐδαφικῆς περιφέρειας των. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ ἐδδμου τοῦ Νόμου 4125 ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς μετέχοντας τῆς συνθέσεως φορολογικοὺς δικαστάς, τῶν ὁποίων ἔληξε τὸ ἔτος τῆς τακτικῆς συμμετοχῆς των.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον δέκατον ὁδρον τοῦ Ν. 4125)1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης σφιστᾶται μία θέσις ἀντεπιτρόπου ὅστις ἐπικουρεῖ ἐν τῇ ἐνασχόλησι τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀρμοδιότητων καὶ καθήκοντων τοῦ Ἐπιτρόπου.

2. Ὁ Ἀντεπίτροπος ἀσχεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἀντιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν καὶ ἀναπληροῖ τοῦτον, ὡπωσδήποτε κωλύμενον ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀναθεώσεως αὐτῷ ὑπηρεσίας.

3. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληροῦται εἰς ἅπαντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντεπιτρόπου καὶ τούτου κωλυμένου ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Φορολογικῶν Ἐφετερίων κατὰ σειράν ἀρχιότητος.

4. Μὴ ὑπάρχοντος Γενικοῦ Ἐπιτρόπου, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀσκοῦν οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 3 ἀναπληρωταὶ του».

Ἄρθρον 27.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ δεκάτου ἐνάτου τοῦ Ν. 4125)1960 ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι:

«1. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης ἔχει βαθμὸν Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διορίζεται δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ἢ σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν ἢ πρόεδρος φορολογικοῦ ἐφετερίου

τουλάχιστον ἐπὶ ἐξαετίαν ἢ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ χρόνῳ ἀντεπίτροπος.

2. Ὁ ἀντεπίτροπος ἔχει βαθμὸν ἐφέτου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ προέδρου φορολογικοῦ ἐφετείου. Εἰς θέσιν ἀντεπίτροπου ἐπὶ βαθμῷ ἐφέτου φορολογικοῦ δικαστηρίου διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης Ἐφέτης φορολογικῶν δικαστηρίων.

Ὁ ἐπὶ βαθμῷ ἐφέτου φορολογικῶν δικαστηρίων ἀντεπίτροπος μετὰ τριετὴ ὑπηρεσίαν προάγεται εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Ὅπου ἐν τῷ ἄρθρῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ τοῦ Ν. 4125)60 ἀναγράφονται αἱ λέξεις «οἱ ἀντεπίτροποι» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁ ἀντεπίτροπος».

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου δεκάτου ἐνάτου τοῦ Ν. 4125)1960 διαγράφεται.

Ἄρθρον 28.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου εἰκοστοῦ τοῦ Ν. 4125)1960 ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι:

«1. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ ἐπὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντεπίτροπου, τάσσεται προσωπικὸν ἐξ ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων. Πρὸς τοῦτο συνίστανται δύο θέσεις γραμματέων φορολογικῶν ἐφετείων, προσαυξάνεται δὲ ὁ ἀριθμὸς τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὀριζόμενα. Ἡ κατανομή τῶν θέσεων παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

«3. Μέχρι τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ἐπιτρέπεται ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἀπόσπασις μέχρι πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας ἢ τῶν περιφερειακῶν φορολογικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀρμοδιότητος τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἄρθρον 29.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου εἰκοστοῦ πρώτου τοῦ Ν. 4125)1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὰ τέλη τῆς προηγουμένης παραγράφου βαρύνουσι τὸν ἀσκήσαντα τὸ ἐνδίκον μέσον ἢ τὴν αἴτησιν, ἀσχέτως τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τούτων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, προκαταβάλλονται δὲ δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων δικογράφων, ἢ δι' ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ ἐν παραλείψει καταλογίζονται διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου καὶ βεβαιοῦνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Φορολογικῆς Ἀρχῆς, εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου».

Ἄρθρον 30.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Κ.Ο.Φ.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«4. Φορολογικὸς δικαστής, ὅστις ἐτέθη ἐκτὸς κρίσεως δι' ἑλλειψιν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς παραγωγὴν τυπικῶν προσόντων ἢ ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς τοῦ ὁποῖου ἐτάχθησαν δύο τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐπὶ συγχρόνων παραγωγῶν, ἐτέθη ὑπὸ τὸν συγχρόνως παραχθέντα, νεώτερόν του κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, δικαιοῦται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν. 3713)1928 ὁλοκληρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀσκουμένην ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 31.

Εἰς Ἐπιτροπὰς ἢ Συμβουλία ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἰς ἃς δυνάμει διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας ὀρίζονται ὡς μέλη λειτουργοὶ τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης δύνανται, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ διορίζονται ἀντ' αὐτῶν λειτουργοὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης ἀντιστοίχου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 32.

Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ Ἀντεπίτροπου Φορολογικῆς Δικαιοσύνης Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ δευτέρου Ἀντεπίτροπου Φορολογικῆς Δικαιοσύνης Ἀθηνῶν καταργοῦνται.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 868)12.11.1961 Β. Διατάγματος, συσταθεῖσιν θέσεων τῆς Γραμματείας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, αἱ θέσεις ἐνὸς (1) προϊσταμένου τμήματος γραμματείας α' ἢ β' τάξεως, ἐνὸς (1) ὑπογραμματέως α' β' ἢ γ' τάξεως, ἐνὸς (1) γραφέως α' ἢ β' τάξεως, μιᾶς (1) δακτυλογράφου α' ἢ β' τάξεως καὶ ἐνὸς (1) κλητῆρος α' β' γ' ἢ δ' τάξεως, ἐντάσσονται καὶ προσαυξάνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, κατανεμόμεναι εἰς τὸ Φορολογικὸν Πρωτοδικεῖον Θεσσαλονίκης.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β. Διατάγματος 868)1961 καταργεῖται.

Ἄρθρον 34.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν φορολογικῶν δικαστῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, δι' ἃς ἀπηγεῖτο ἐγκρίσεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθίσταται ἀρμόδιος ὁ Πρόεδρος τοῦ οἰκείου Φορολογικοῦ Ἐφετείου, τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀποφάσεως ἐκδιδομένης παρ' αὐτοῦ.

2. Διὰ τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, τὸν παρ' αὐτῷ Ἀντεπίτροπον καὶ τοὺς Προέδρους τῶν Φορολογικῶν Ἐφετείων αἱ σχετικαὶ ἐγκρίσεις καὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Διὰ τὰς κανονικὰς καὶ ἀναρρωτικὰς ἀδείας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας, τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, ἀρμόδιος διὰ τὴν σχετικὴν ἐγκρίσιν ἢ ἀπόφασιν καθίσταται ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 35.

1. Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

2. Τὸ ἐρώτημα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς συνθέσεως τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων κατὰ τὸ ἄρθρον 25, ὑποβάλλεται κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἐντὸς ἐικοσίων ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του.

3. Ἡ ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρχεῖται μετὰ εἰκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζηται ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 11

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 165)
1967 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1924
«περὶ ουστάσεως Ἐπιτροπῶν Δημοσίας Ἀσφαλείας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Α. Ν. 165) 1967 ἀντι-
καθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Συνιστᾶται ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἐκάστου Νομοῦ Ἐπιτρο-
πὴ Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ
Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ
Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ. Τῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς μετέχει, προκειμένου περὶ τῶν κατοικούν-
των εἰς περιοχὴν ἀστυνομουμένην ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ
Διοικητὴς Ἀσφαλείας Προαστίων Πρωτεύουσας.

Ἀπόντος, κωλυομένου ἢ μὴ ὑπάρχοντος τινὸς τῶν μελῶν
τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦτο ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ νομίμως ἀναπλη-
ροῦντος αὐτὸ εἰς τὰ κύρια καθήκοντά του. Πρόεδρος τῆς Ἐ-
πιτροπῆς εἶναι ὁ Νομάρχης, τοῦτου δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου
ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν.

Εἰσαγγελὴς τῆς ὑποθέσεως εἶναι ὁ μετέχων τῆς Ἐπιτρο-
πῆς Διοικητὴς Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἢ
ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτῶν, χρὴ δὲ Γραμματέως τῆς Ἐ-
πιτροπῆς ἐκτελεῖ κατώτερος Ἀξιωματικὸς Χωροφυλακῆς ἢ
Ἀστυνομίας Πόλεων, ὀριζόμενος κατὰ περίπτωσιν ὑπ' αὐτοῦ».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. ἀντικαθί-
σταται ὡς ἑξῆς:

«1. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφα-
λείας ἔφεσις ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν ἐκτοπισθέντα καὶ τὸν
μετασχόντα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπρόσωπον τῆς Ἀστυνομικῆς
Ἀρχῆς ἀπευθυνομένη ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τά-
ξεως.

Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται δι' ἐγγειρίσεως αὐτῆς εἰς τὸν Εἰσαγγε-
λέα Πρωτοδικῶν ἢ τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν του ἐντὸς τριῶν
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προκειμένου περὶ
τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον
δὲ κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως προκειμένου περὶ τοῦ ἐκτο-
πιζομένου. Ἐὰν ὁ ἐκτοπιζόμενος κρατῆται, τὸ ἔγγραφο τῆς
ἐφέσεως δύναται νὰ ἐγγειρισθῇ καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς
Ὑπηρεσίας παρ' ἣ κρατεῖται οὗτος.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, εἰς ὃν τελικῶς διαδίδάζεται
ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις, συλλέγει τὰ προτεινόμενα ἀποδεικτικὰ
μέσα καὶ ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν
εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως, ὅστις ἐντὸς πέντε (5)
ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περιέλθῃ αὐτῇ ἡ σχετικὴ δικογραφία, ἀποφαί-
νεται ἀμετακλήτως».

Ἄρθρον 3.

Ὅπου ἐν τῇ κειμένῃ Νομοθεσίᾳ μνημονεύεται ὁ ὅρος

«Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ Δημοσίας Ἀσφαλείας», ὡς τοι-
αύτη νοεῖται ἐφεξῆς ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Ν. Δ.
Ἐπιτροπὴ Δημοσίας Ἀσφαλείας Νομοῦ, ὅπου δὲ ὁ ὅρος
«Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ Δημοσίας Ἀσφαλείας» λογίζεται
ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, εἰς ὃν περιέρχονται ἅπασαι
αἱ ἀρμοδιότητες αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως δύναται νὰ διακόπτῃ
ἢ νὰ μετριάξῃ τὸν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως καθοριζόμενον χρόνον
ἐκτοπίσεως ἢ νὰ μεταβάλῃ τὸν τόπον διαμονῆς τοῦ ἐκτοπιζο-
μένου.

2. Τὰ ἐδάφια 3 καὶ 5 τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ
Ν. Δ. τῆς 19) 21.4.1924, ὡς ἰσχύουσι νῦν, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 5.

Ὁ χρόνος τῆς ἐκτοπίσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας συλλή-
ψεως τοῦ ἐκτοπιζομένου, ἐν περιπτώσει δὲ αὐθαίρετου ἀπουσίας
τὸ ἀντίστοιχον διάστημα δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς
ἐκτοπίσεως.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν Πρωτοβαθμίων ἐν ἐκάστῳ
Νομῷ Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ὡς ἡ σύν-
θεσις αὐτῶν καθωρίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3) 29) 9 καὶ ἀπὸ
10.7.1967 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως
Ὑπουργῶν, εἶναι νόμιμοι ἀνεξαρτήτως τηρήσεως διαδικαστι-
κῶν τύπων ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝ-
ΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,
ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΙΩΑΝ.
ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ,
ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐδωροῦρηθῇ καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ